

[Erik Andersen]

mindst afstandsbedømmelse samt viden om, på hvilke afstande man bør skyde til de forskellige vildtarter. Når jeg fremhæver dette, er det, fordi det er noget, man bør have i tankerne, når man skal vurdere nogle af de forslag om ændringer, der her er til første behandling, og nogle af de ting, der måske kan komme op.

Jeg vil gerne complimentere landbrugsmi-
nisteren for dette lovforslag, som helt klart fremtræder som et forsøg på at skabe en balance imellem jagtudøvere og jagtmodstandere, men der er nok enkelte af forslagene, som vi må se nærmere på i udvalget, og uden at gå i detaljer vil jeg godt nævne nogle af de punkter, som jeg mener udvalget bør forhandle nærmere med ministeren om.

De nye begrænsninger i jagtudøvelsen i nærheden af bebyggelser, dels på fiskeriterritoriet, som det nu kaldes, dels på landjorden, kan jægerne måske nok leve med, især efter tilføjelsen af, at det kun drejer sig om byzone og sommerhusområder. Der må imidlertid nok ske en nærmere præcisering af, hvad man forstår ved bebyggede landarealer, der har status som byzone og sommerhusområde.

Bestemmelsen i den foreslåede § 5, stk. 3, hvorefter personer under 18 år kun må udøve jagt i følge med personer over 18 år, kan umiddelbart godt se fornuftig ud, men som allerede nævnt i mine indledende bemærkninger kan forholdet godt være det, at den unge måske kan lære den ældre noget. Det er jo ikke sikkert, at den ældre har nogen egentlig teoretisk uddannelse. Bestemmelsen om følgeskab med voksen må vel hovedsagelig betragtes som støtte til den unge jæger, men et problem kan nok opstå ved fortolkningen af, hvad begrebet følgeskab egentlig er. Hvad vil det sige at være i følge med en anden? Hvor tæt må man gå sammen – eller rettere: hvor langt må man fjerne sig fra hinanden – for stadig at være i følgeskab? Det er næppe noget større problem på landjorden, men det vil uvægerlig blive et problem under udøvelse af strandjagt med skydepram. Det er umuligt og sikkerhedsmæssigt uforvarsligt at have to mand i samme pram. Det indebærer, at de må have hver sin skydepram. Hvor langt må disse skydepramme så være fra hinanden, for at jægerne kan anses for at være i følge?

Jeg vil ligeledes gerne omtale lovforslagets § 1, nr. 10, der fastsætter, at råvildt kun må

beskydes med hagl i efterårsjagten fra den 1. oktober til den 31. december. Det vil sige, at man forbyder bukkejagt med haglgeværer i sommerjagten fra den 16. maj til den 15. juli. Det finder jeg af flere grunde lidt urimeligt. Jeg kender godt begrundelsen, idet man siger, at haglgeværet på grund af sin korte skudafstand ikke egner sig til pyrschjagt, dvs. den jagtform, hvor man sniger sig ind på vildtet, i dette tilfælde råbukken. Det er nemlig simpelt hen umuligt for jægeren at nærme sig rådyret til en afstand af 20-25 m, som er den maksimale skudafstand med hagl. Det er således slået fast, at pyrschjagt kun kan foregå med riffel og kun i større skovområder, idet riffelprojektilet som bekendt går indtil 3.500 m. Det kræver altså et stort jagtområde, samt at jægeren har et sikkert kuglefang. Sommerjagten på råbukken er imidlertid andet og mere end pyrschjagt. Der er ofte et behov for på mindre arealer at regulere bestanden af råbukke, som jo er polygame, og denne bortskydning må derfor af sikkerhedsmæssige årsager foretages med haglgevær. Jagtformen i denne situation er ikke pyrschjagt, men noget, man kalder anstandsagt, hvor jægeren placerer sig ved dyrets stier – de såkaldte veksler – og afventer dyrets fremkomst til kloshold. Haglgeværet er yderst effektivt på kort hold – eksperter mener endda mere effektivt end riffel – hvorfor der ikke er noget hold i argumentet for forbud mod råvildtjagt ud fra en effektivitetsbetragtning.

Naturligvis kan man fremføre en påstand om, at jægere kan finde på at skyde på for stor afstand, men jeg tror ikke, at ansvarsbevidste jægere – og det er da de fleste – vil drømme om noget sådant. Naturligvis kan der være brodne kar i alle lejre. Der er eksempelvis folk, der kører uden cykellygte om aftenen til fare for sig selv og andre trafikanter, men der er vel ingen, der af den grund tænker på at forbyde cykelkørsel efter mørkets frembrud.

Jeg kan naturligvis tilsige ministeren vor saglige og objektive medvirken til behandlingen af dette lovforslag, og dermed må jeg desværre slutte i denne omgang.

Svend Heiselberg (V):

Nu er det ikke så ofte, jagtloven er til revision. Jagtloven af 1931 havde gyldighed i 36